

имен. сáны сáнове, Д. сáновмъ сáновымъ, З. сáны сáнове, така исто и вси-те единосложны.

VI. Имена-та, кои-то кончаватъ на инъ както: Бóлгаринъ, Рýмлянинъ, Россiй-нинъ, и други подобны, въ множественно число отхвърлять слогъ-а ин имен. и зват. кончавать на е, както: Бóлгаринъ, множ. И. Бóлгаре, Р. Бóлгаръ и проч.

VII. мъжъ множ. чис. прави им. мъжи и мъжie, Р. мъжéй и мъжеvз, Д. мъжемъ, В. мъжи.

VIII. Брátъ има двойно множественно одно по второй-а примѣръ Им. брátie, Р. брátii и пр. друго по второй-а примѣръ во второ-то склоненіе въ единствено чи-слу со значеніе множествено; И. брátia, Р. брátii, и пр.

IX. Нѣкои имена на ень, що ся скла-нияватъ по второй-а примѣръ, както: кá-мень, плáмень, кréмень, дéнь, кóрень, и пр. въ род. ед. кончавать на е, както: кá-менe; плáменe, кóренe, днé. Путь, Р. и Д. има путь.

X. Кнáзъ, Звател. има кнáже, а Го-спόдъ, Звател. Гóсподи.